

Riistantutkimuksen tiedote 176:1-20. Helsinki 24.9.2001

Metsäkanalintukannat keskimääräiset – Lapin lintutilanne koheni

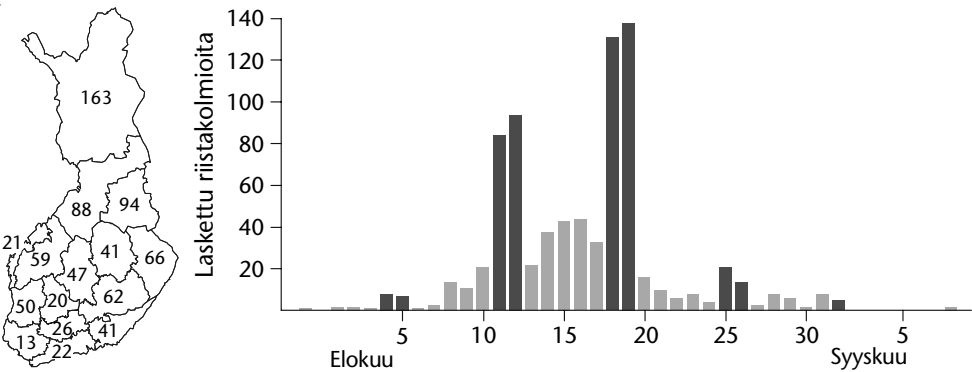
Pekka Helle ja Marcus Wikman

Suomen metso- ja teerikannat olivat elokuussa 2001 edellisvuotisella tasolla. Keskimääräinen pyytiheys aleni hieman, noin 10 %, ja riekkotiheys kasvoi noin 30 % viime vuoden elokuusta. Metson, teeren ja pyyn tiheydet olivat edeltäneen 10-vuotiskauden keskitasoa, mutta riekon tiheys oli lähes 20 % pitkäaikaiskeskiarvoa alhaisempi. Metsäkanalintujen kokonaistiheys oli noin 17 lintua metsämaan neliökilometrillä. Metso väheni pääosassa Etelä- ja Keski-Suomea mutta runsastui aivan eteläisessä Suomessa ja toisaalta Lapissa. Metson tavoin teeri runsastui selvästi etelässä ja Lapissa ja väheni tai pysyi ennallaan muualla Suomessa. Pyyllä oli pienehköjä muutoksia suuntaan ja toiseen vailla selvää alueellisuutta. Kuitenkin pääosassa Etelä- ja Keski-Suomea pyytiheys aleni hieman. Riekkokannan kasvu edellisvuodesta painottui Oulun läänin länsiosiin ja Etelä-Lappiin. Metsäkanalintukannat inventoitiin elokuisin riistakolmiolaskennoin. Riistantutkimuksella oli 13.9. käytettävissään 813 riistakolmion laskentatulokset. Laskentalinjojen kokonaispituus oli 9 700 km ja niillä havaittiin 9 500 metsäkanalintua. Laskentoihin osallistui tänä vuonna 5 100 henkilöä.

Erikoistutkija Pekka Helle, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, Tutkijantie 2 A, 90570 Oulu, puh. 0205 751410, suunnittelija Marcus Wikman, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, PL 6, 00721 Helsinki, puh. 0205 751272.

Riistantutkimuksella oli tätä kirjoitettaessa (13.9.) käytettävissään 813 riistakolmion laskentatulokset, mikä on enemmän kuin vuosi sitten. Aineiston lopullinen koko saattaa tästäkin hieman kasvaa, mutta tulokset eivät tule mainittavasti muuttumaan. Monet ovat jo olleet huolestuneita riistakolmioiden lukumäärän supistumisesta, mutta jälleen metsästäjät osoittivat kykynsä kantaa vastuun kestävän metsästyskäytön perustasta, kannanarvioinnista. Laskettujen riistakolmioiden lukumäärä riistanhoitopiireittäin selviää kuvasta 1. Suositeltuin riistakolmioiden laskenta-aika on 10.–20. elokuuta, ja 82 % laskennoista tehtiin tällä aikavälillä. Noin 2/3 riista-kolmioista laskettiin viikonloppuina. Vilkkain laskentapäivä oli 19. elokuuta, jolloin laskettiin 140 kolmiota yli 880 miehen voimin (kuva 1).

Tämä tiedote noudattaa viime vuonna uusittua tulosten esitystapaa. Lajeista esitetään valtakunnalliset runsauskartat (kuva 2) ja seuraavilla sivuilla ovat tulostiivistelmät riistanhoitopiireittäin. Piirikohtaisissa taulukoissa oleva Muutos-luku ilmaisee kokonaistiheyden muutoksen prosentteina edellisvuotisesta. Runsausindeksi ilmoittaa tämän vuoden suhteellisen tiheysarvon verrattuna koko riistakolmiolaskentakauden 1989-2001 keskiarvoon, jolle on annettu vertailuluku 100. Riista-

Kuva 1. Laskettujen riistakolmioiden lukumäärät riistanhoitopiireittäin ja laskentapäivien ajallinen jakauma kesällä 2001. Tummennetut pylvyät ovat viikonloppuja.

kolmiolaskentojen tulosityhteenvetoja on luettavissa myös Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kotisivuilta osoitteessa www.rktl.fi.

Kannanmuutosten yleispiirteet

Metsokanta koheni aivan eteläisessä Suomessa ja varsinkin Lapissa; koko maan keskitiheys oli sama kuin edellisenä vuonna. Metso vähentyi pääosassa Etelä- ja Keski-Suomea ja oli edellisvuoden tasolla Oulun–Pohjois-Karjalan akselilla. Teeren esiintymistiheys oli niin ikään edellisvuotisella tasolla. Myös teeri runsastui Lapissa tuntuvasti. Etelä- ja Keski-Suomen pyykannat pienenivät: koko maan kannanmuutos oli noin -10 % edellisvuodesta. Riekkokanta vahvistui noin 30 % vuoden takaisesta, mutta oli kuitenkin noin 20 % pienempi kuin edeltäneen 10-vuotiskauden keskiarvo. Muilla lajeilla tiheydet olivat suurin piirtein samat kuin päättyneen 10-vuotiskauden keskiarvot. Lajien yhteistiheys oli keskimäärin 17 yksilöä metsämaan neliökilometrillä, ja se vaihteli keskisen Suomen yli 20 yksilöstä Lapin noin 12 yksilöön neliökilometrillä.

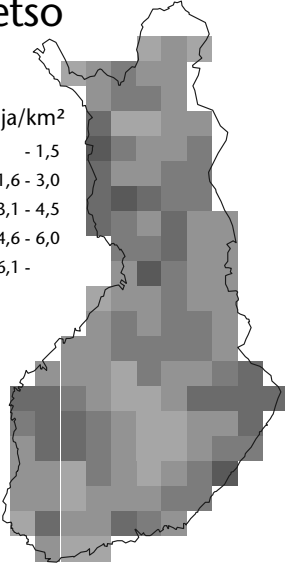
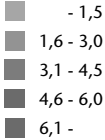
Lapissa kasvua, muualla vaihtelevaa

Aikaisempiin vuosikymmeniin verrattuna metsäkanalintujen runsaudenvaihtelu on 10 viime vuoden aikana ollut epäsäännöllistä. Tämän vuoden laskenta ei tuonut tähän yleiskuvaan olennaista muutosta, vaan muutokset edellisvuodesta olivat oikukkaita.

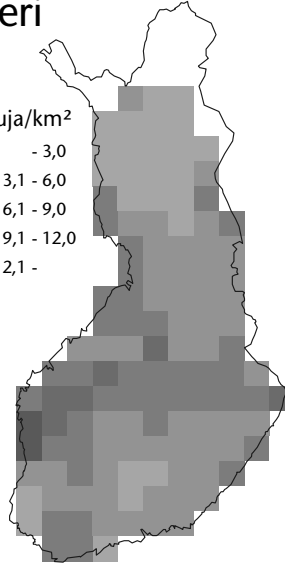
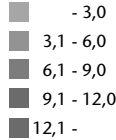
Lapin viiden kuuden vuoden mittainen taantuma näyttää päättyneen, ja kaikkien lajien kannat kohosivat edellisestä vuodesta. Suotuisasta kehityksestä huolimatta Lapin lintukannat ovat 14-vuotisen riistakolmiolaskennan keskiarvoihin verrattuna kuitenkin vain hieman keskimääräistä paremmat.

Lapin lintutiheyden kasvu edellisvuodesta johtui vähäisestä aikuiskuolleisuudesta (eli hyvästä säilyvyydestä talven yli) ja toisaalta aivan erinomaisesta lisääntymistuloksesta. Säilyvyys vaihteli kuitenkin lajeittain. Metsolla ja teerellä säilyvyys oli 14-vuotisen

Metso

Lintuja/km²

Teeri

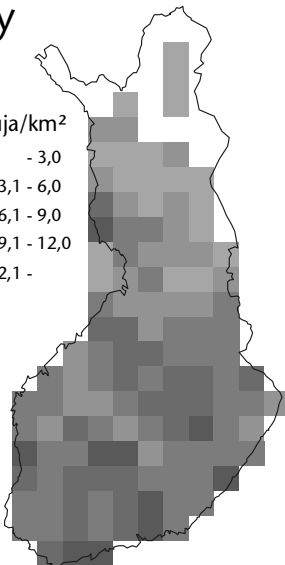
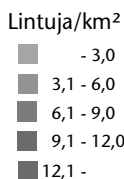
Lintuja/km²

Kuva 2. Metsäkanalintujen keskimääräinen tiheys (yksilöä / km² metsämaata) 50 x 50 km:n ruuduittain kesällä 2001.

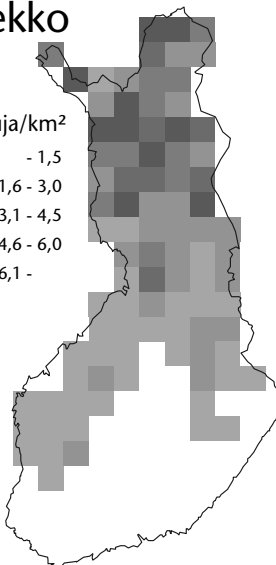
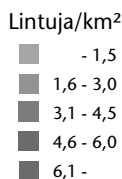
riistakolmiohistorian paras, pyyllä keskimääräistä luokkaa, mutta riekolla keskimääräistä kehnempi. Sitä vastoin poikastuotto kesällä 2001 oli erinomainen. Metsolla, teerellä ja riekolla poikasten osuus kaikista yksilöistä oli laskentahistorian korkein, ja pyylläkin todettiin tässä suhteessa jakson kolmanneksi paras vuosi. Lapissa on useana vuonna rajoitettu metsästystä, ja myös syksyllä 2000 linnut olivat suuressa osassa Lappia kokonaan rauhoitettu. Tällä on ollut oma merkityksensä lajien hyvälle säilyvyydelle.

Metsäkanalintujen pesinnän onnistumiseen vaikuttaa koko joukko tekijöitä, joista yksi on alkukesän sää. Kesäkuun sää oli hyvin erilainen eri puolilla Suomea. Kuivuus vaivasi Lounais-Suomea ja Pohjois-Lappia, kun taas maan etelä- ja keskiosissa satoi runsaasti. Kesäkuun keskilämpötila oli keskiverta koko maassa. Heinäkuun keskilämpötila oli Pohjois-Suomessa keskimääräinen, mutta muualla Suomessa pitkän aikavälin keskiarvo ylitettiin useilla asteilla.

Pyy

Riekkö

Heinäkuun sademäärä oli muualla normaali, mutta Lapissa vettä saatiin normaalia enemmän. Kesä 2001 jää muistiin runsaista ukkosistaan ja verta imevien hyönteisten niukkuudesta Lapissa.

Metsästys syksyllä 2001

Riistan tutkimuksen suositus metsäkanalintujen metsästyksen enimmäismääräksi on osaltaan perustunut siihen, missä vaiheessa kannanvaihteluaaltoa ollaan. Kannanmuutosten epäsäännöllisyyden vuoksi suositukset ovat olleet viime vuosina maltillisia perussuosituksia.

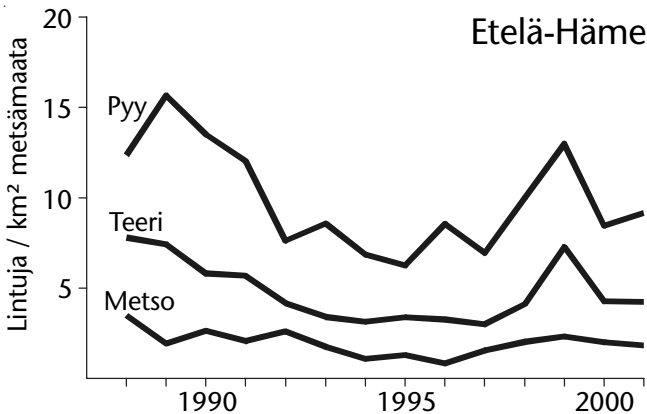
Uttamaata ja Lappia lukuun ottamatta metsäkanalintutiheyksien yhteismäärä oli ennallaan tai pienempi kuin edellisvuonna. Epämääräisesti vaihteleviin tai laskeviin kantoihin sopiva suositus metsästyksen enimmäismääräksi on 3-5 % elokuun osoittamasta lintumäärästä. Monen heikon vuoden jäljiltä Lapin riistanhoitopiiri on päätenyt syksyille 2001 melkoisiin metsästyksen rajoituksiin. Tämä on varmasti paikallaan, jottei lupaavalta näyttävää lintukantojen elpymistä heti 'ulosmitata'.

Etelä-Häme

Lajien yhteistiheys oli sama kuin elokuussa 2000, eikä minkään lajin runsaus muuttunut mainittavasti edellisvuodesta. Metso on niukasti ja teeri ja pyy vähän selvemmin riistakolmiojakson keskitiheyksien alapuolella. Lisääntymistulosta kuvaava poikaslintujen osuus kaikista havaituista yksilöistä oli kaikilla lajeilla alhainen. Selvimät tiheysvaihtelut ovat ajoittuneet vuosiin 1988(-89) ja 1999, mutta tiheysvaihtelu ei ole muuten ollut mitenkään säännöllistä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Etelä-Hämeen riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	1,8	48	3,8	-9	92
<i>Teeri</i>	4,3	32	5,8	-1	85
<i>Pyy</i>	9,2	34	3,7	8	89
<i>Riekko</i>	–	–	–	–	–

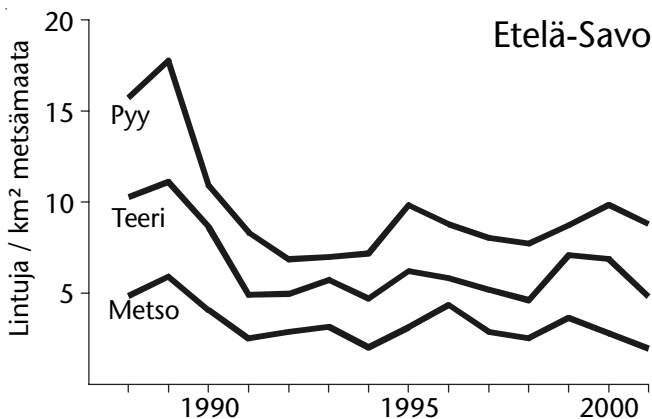
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Etelä-Hämeen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Etelä-Savo

Etelä-Savossa lajien kokonaistiheys pieneni 20 % edellisvuodesta. Metson tiheys aleni 30 % ja on reilusti alle pitkäaikaiskeskiarvon. Teeren tiheys aleni niin ikään roimasti, 30 %, ja poikasosuus oli erittäin alhainen. Teeritiheyskin on huomattavasti alhaisempi kuin edeltäneen runsaan kymmenen vuoden keskiarvo. Pyy väheni lievemmin, noin 10 %, ja on saman verran pitkäsaikaistiheyden alapuolella. Pyyntikin lisääntymistulos oli perin kehno.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Etelä-Savon riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	2,0	39	3,2	-29	58
<i>Teeri</i>	4,8	32	3,7	-31	73
<i>Pyy</i>	8,9	37	3,2	-10	92
<i>Riekko</i>	–	–	–	–	–

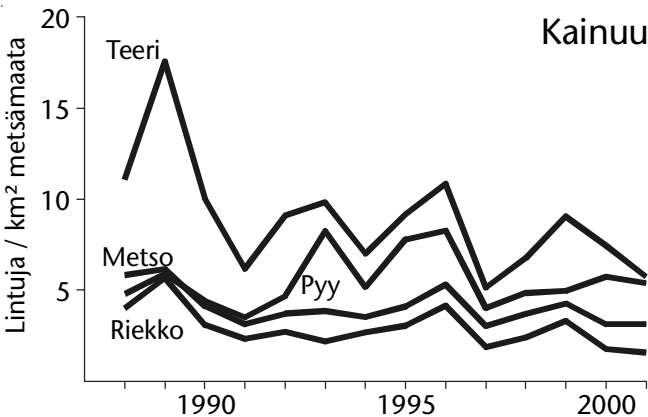
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Etelä-Savon riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Kainuu

Metsäkanalintujen kokonaistiheys laski edellisvuodesta yli 10 %, ja sama suuntaus pienin eroin oli nähtävissä kaikilla lajeilla. Kainuun runsaudenvaihtelut eivät ole olleet täysin säännöttömiä, vaan lievää 3–4-vuotisjaksoittaisuutta on hyvällä tahdolla nähtävissä, varsinkin teerellä. Pyytiheys on pitkäaikaiskeskiarvon luokkaa, mutta muut lajit ovat selvästi pitkäaikaiskeskiarvon alapuolella.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Kainuun riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,1	54	3,6	0	75
<i>Teeri</i>	5,7	48	3,6	-23	63
<i>Pyy</i>	5,4	56	3,9	-6	98
<i>Riekko</i>	1,6	65	4,9	-11	52

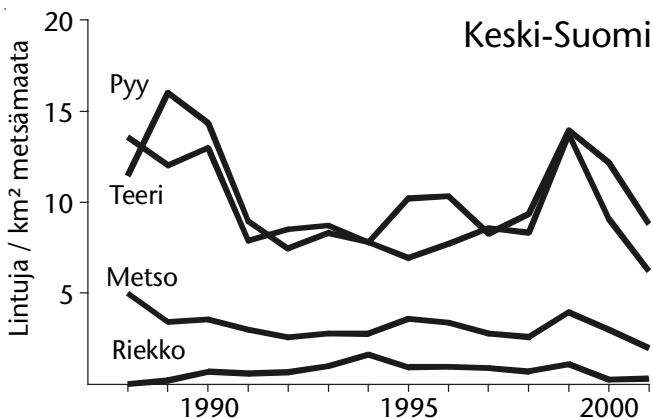
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Kainuun riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Keski-Suomi

Keski-Suomen metso-, teeri- ja pyykannat taantuivat selvästi edellisvuodesta. Syksyn 2001 tiheydet näillä lajeilla ovatkin huomattavasti pitkäaikaiskeskiarvoa heikompia. Riekkko on alueella hyvin vähälukuinen, ja riekon edellisvuodesta kohonnut tiheys voi olla sattumanakin vaikutusta. Riekkokin on silti huomattavasti vähälukuisempi kuin aikaisempina vuosina keskimäärin.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Keski-Suomen riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	2,0	29	3,6	-34	61
<i>Teeri</i>	6,2	36	3,9	-32	64
<i>Pyy</i>	8,8	39	3,7	-28	83
<i>Riekkko</i>	0,3	80	8,0	19	41

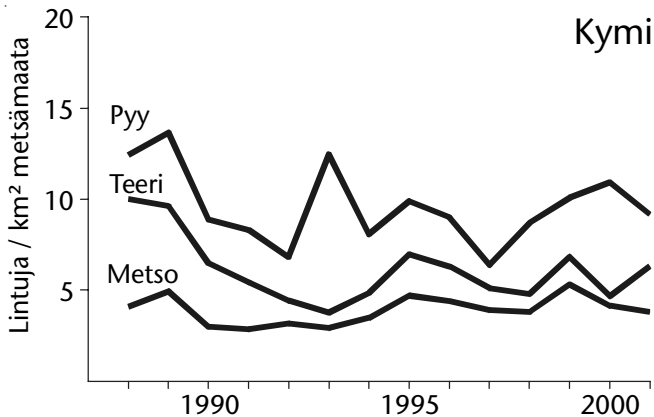
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Keski-Suomen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Kymi

Metson, teeren ja pyyn tiheydet elokuussa 2001 olivat pitkäaikaiskeskiarvon tuntumassa. Edellisvuodesta teeri runsastui, mutta erityisesti pyy väheni. Lajien poikastosuudet olivat erittäin alhaiset. Kymen alueella lajien runsaudenvaihtelu on ollut epäsäännöllistä, kuten Etelä- ja Lounais-Suomessa yleisemminkin.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Kymen riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,8	29	2,9	-8	95
<i>Teeri</i>	6,3	39	4,4	35	101
<i>Pyy</i>	9,2	38	3,7	-16	96
<i>Riekko</i>	–	–	–	–	–

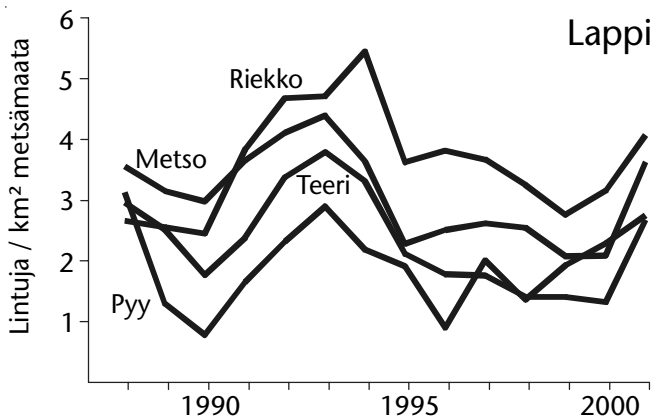
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Kymen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Lappi

Lintukantojen vahvan kasvun ansiosta Lapin tiheydet ovat hieman pitkäaikaiskeskiarvoa korkeampia. Alueen lintukantojen vaihtelurytmi on ollut selvästi toisenlaista kuin muualla maassa. 1990-luvun alkupuolella Lapin lintukannat vahvistuivat, kun muualla Suomessa suuntaus oli vähenevä. Kannanvaihteluaalto näyttää venyvän pitkäksi, jopa vuosikymmenen mittaiseksi, mikä selvästi poikkeaa edeltävien vuosikymmenten syklisyydestä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Lapin riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,6	47	3,9	74	118
<i>Teeri</i>	2,7	56	3,9	103	115
<i>Pyy</i>	2,7	54	3,9	20	142
<i>Riekko</i>	4,1	69	5,9	29	113

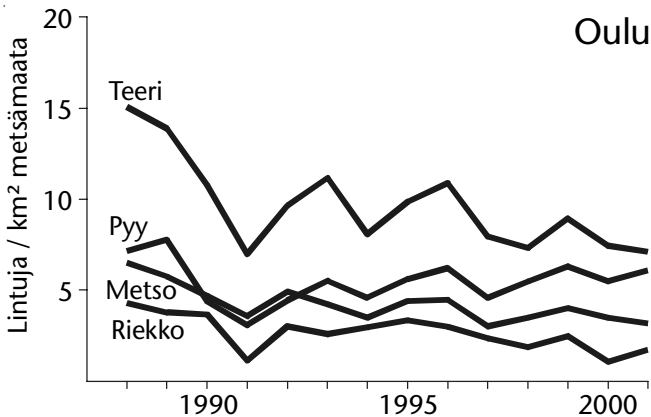
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Lapin riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Oulu

Metson ja teeren tiheydet eivät muuttuneet edellisvuodesta, ja kumpikin laji on harvalukuisempi kuin aikaisempina kolmiolaskennan vuosina keskimäärin. Pyy runsastui hieman ja on vähän keskiarvo-tiheyttä runsaampi. Vahvasta kasvusta huolimatta riekko on huomattavasti pitkäaikaiskeskiarvoa vähälukuisempi

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Oulun riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsas- Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsas- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,2	44	3,1	-9	74
<i>Teeri</i>	7,3	49	3,8	-1	75
<i>Pyy</i>	6,2	52	3,9	13	112
<i>Riekko</i>	1,7	50	4,8	59	62

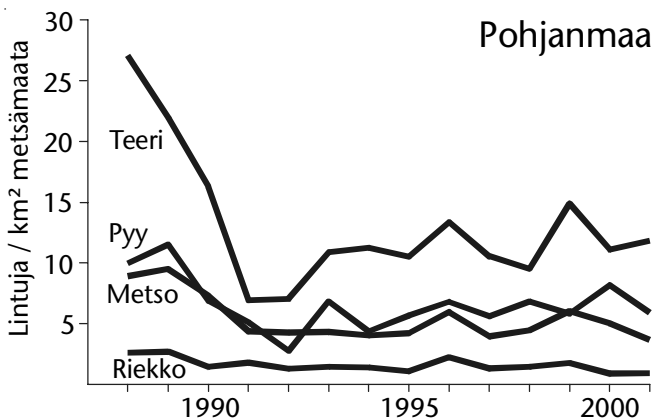
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Oulun riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Pohjanmaa

Pohjanmaan metso- ja pyytiheydet pienenivät edellisvuodesta. Kaikilla lajeilla, ja aivan erityisesti metsolla ja riekolla, loppukesän 2001 tiheydet ovat pitkäaikaista keskiarvoa alhaisempia. Lisääntymismenestystä kuvaava poikaslintujen osuus oli kaikilla lajeilla huono. Vaikka lajien yhteistiheys laski edellisvuodesta jonkin verran, se on kuitenkin edelleen valtakunnan korkeimpia.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjanmaan riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,6	34	3,2	-28	66
<i>Teeri</i>	11,6	51	4,7	4	87
<i>Pyy</i>	5,9	35	4,2	-28	91
<i>Riekko</i>	0,9	42	3,8	-1	53

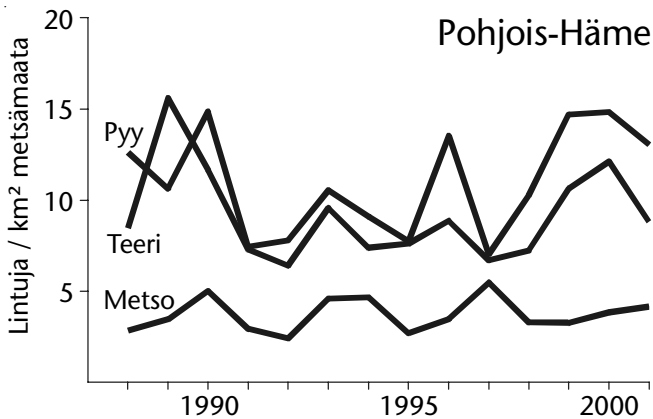
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjanmaan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Pohjois-Häme

Pohjois-Hämeen metso- ja pyytiheydet olivat jonkin verran korkeammat kuin aikaisempina kolmiolaskentavuosina keskimäärin. Huomattavasta vähentymisestään huolimatta myöskin teeri oli pitkäaikaiskeskiarvon tuntumassa. Lajien kokonaistiheys on Suomen korkeimpia.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjois-Hämeen riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsas- Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsas- indeksi</i>
<i>Metso</i>	4,1	39	3,1	8	113
<i>Teeri</i>	8,8	34	3,7	-27	97
<i>Pyy</i>	13,0	53	3,9	-12	118
<i>Riekko</i>	0,6	–	–	–	–

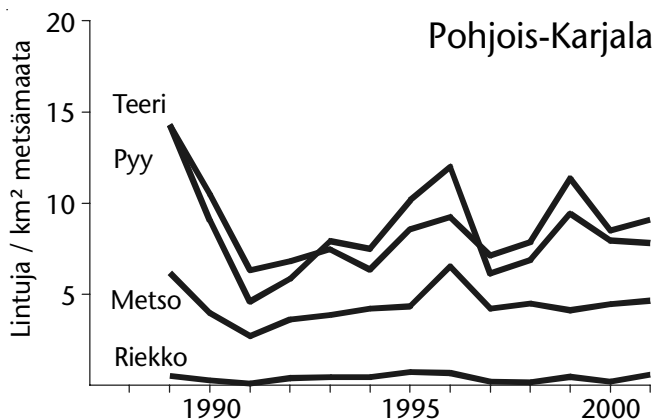
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjois-Hämeen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Pohjois-Karjala

Pohjois-Karjalan kanalintutilanne ei muuttunut edellisvuodesta juuri lainkaan. Riekkoja havaittiin kolmiolinjoilla normaalia enemmän, mutta koska laji on vähälukuinen (25 yksilöä 730 laskentakilometrillä), sattuman vaikutus tuloksiin on huomattava. Edellinen runsaushuippu Pohjois-Karjalassa oli vuonna 1999, piirre joka on nähtävissä suuressa osassa Suomea.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	4,5	50	3,6	2	104
<i>Teeri</i>	9,1	39	4,2	7	102
<i>Pyy</i>	7,8	34	4,1	-2	92
<i>Riekko</i>	0,6	76	6,3	196	136

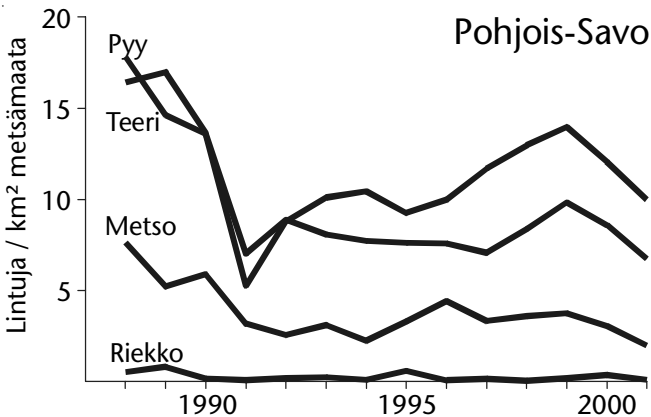
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjois-Karjalan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Pohjois-Savo

Metso, teeri ja pyy vähenivät Pohjois-Savossa selvästi edellisvuodesta, ja tämänvuotiset tiheydet ovat huomattavasti pitkäaikaiskeskiarvoja alhaisempia. Erityisesti metson tiheys on alhainen, vaikkakaan kesän lisääntymistulos ei ollut erityisen keho. Lajien yhteistiheyskin pieneni edellisvuodesta viidenneksen. Runsaushuiput 1980-luvun ja 1990-luvun lopussa nähdään täälläkin, mutta muuten runsaudenvaihtelu vaikuttaa säännöttömältä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Pohjois-Savon riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	Runsaus Yks./km ²	Poikas- osuus (%)	Poikue- koko	Muutos (%)	Runsaus- indeksi
Metso	2,0	39	3,0	-34	52
Teeri	6,8	45	3,5	-20	71
Pyy	10,1	39	3,3	-16	87
Riekkö	0,1	–	–	-79	32

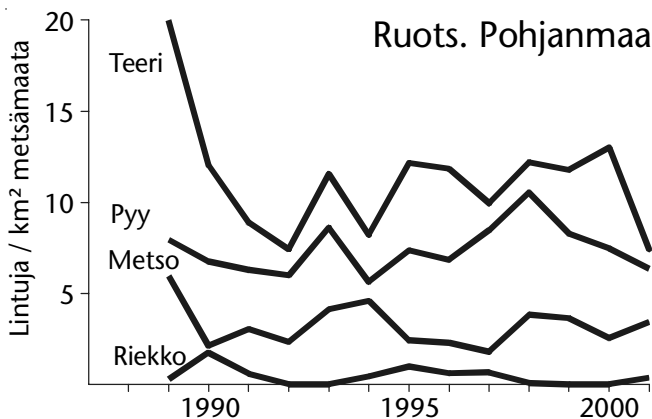
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Pohjois-Savon riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Ruotsinkielinen Pohjanmaa

Lajien yhteistiheys aleni edellisvuodesta viidenneksen, mikä johtui teeren ja pyyn vähenemisestä; metsokanta vaikuttaa jopa vahvistuneen. Metso onkin pitkäskeskiarvon tiheyksissä, kun taas teeri ja pyy ovat selvästi sen alapuolella. Runsaudentvaihtelun vaikeaseeloisuutta riistakolmiojakson aikana lisää osaltaan se, että laskettujen riistakolmioiden määrä ei ole kovin suuri (tänä vuonna 20), mistä syystä sattuma omalta osaltaan 'peukaloi' tuloksia.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Ruotsinkielisen Pohjanmaan riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,3	42	5,0	28	98
<i>Teeri</i>	7,1	30	3,1	-46	63
<i>Pyy</i>	6,3	25	3,8	-16	75
<i>Riekko</i>	0,3	–	–	–	–

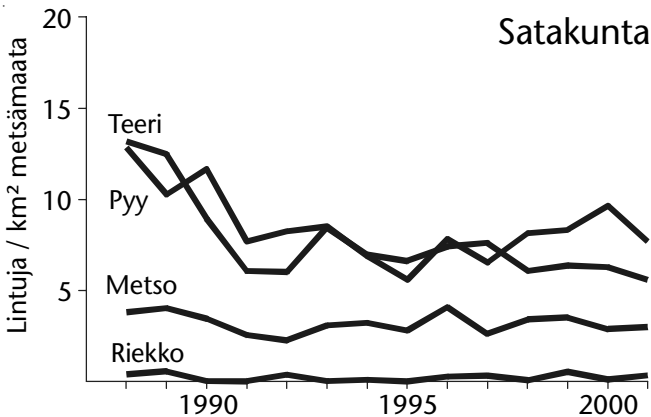
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Ruotsinkielisen Pohjanmaan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Satakunta

Teeri- ja pyytiheydet alenivat edellisvuodesta, ja lajien lisääntymismenestys oli heikko. Erityisesti teeri on pitkäaikaiskeskiarvoa selvästi alhaisemmassa tiheydessä. Metsokanta oli edellisvuodesta muuttumaton ja sama kuin kolmiolaskennan vuosina keskimäärin. Satakunnassa ja Lounais-Suomessa yleisemminkin kanalintujen runsaudenvaihtelu on ollut 13 viime vuoden aikana kaikkein epäsäännöllisintä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Satakunnan riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	3,0	36	3,4	6	94
<i>Teeri</i>	5,6	35	3,5	-11	72
<i>Pyy</i>	7,7	37	3,6	-20	91
<i>Riekko</i>	0,4	–	–	–	–

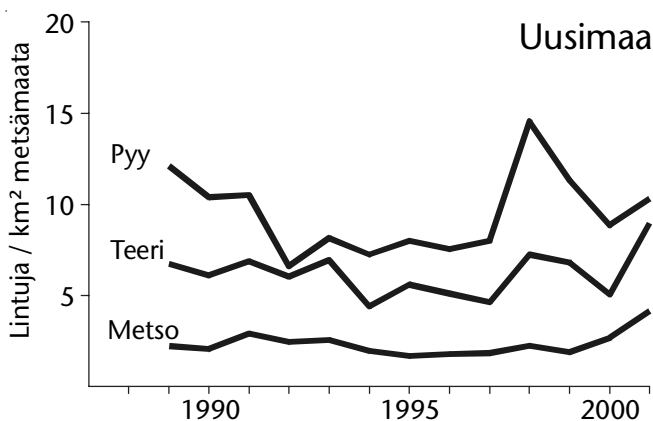
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Satakunnan riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.

Uusimaa

Kaikkien lajien tiheydet kasvoivat edellisvuodesta, erityisesti metso- ja tiheystiheydet ovat korkeammat kuin aikaisempina kolmiolaskenta- vuosina keskimäärin. Teeren ja pyyn ansiosta lajien yhteistiheys on suurimpia koko Suomessa. Myös Uudellamaalla lintukantojen vaihtelu on ollut satunnaisesti vaihtelevaa, vailla selvää rytmisyyttä.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Uudenmaan riistanhoito- piirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	4,1	59	3,7	56	184
<i>Teeri</i>	9,0	41	3,3	78	142
<i>Pyy</i>	10,3	39	3,4	16	106
<i>Riekko</i>	–	–	–	–	–

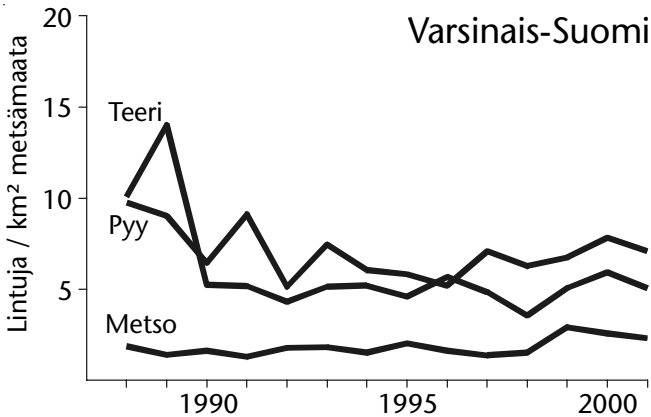
Metsäkanalintukantojen vaihtelu Uudenmaan riistanhoito- piirissä vuosina 1988-2001.

Varsinais-Suomi

Metso-, teeri- ja pyytiheydet laskivat hiemen edellisvuodesta. Metson tiheys on korkeampi kuin kolmiokaudella keskimäärin, teeri on keskiarvon alapuolella ja pyy sen tuntumassa. Myös täällä kannanvaihtelut ovat olleet säännöttömiä. Varsinais-Suomen osalta tulee kuitenkin muistaa, että laskettujen kolmioiden lukumäärä ei ole suuri, joten sattuma vaikuttaa tulosten luotettavuuteen.

Metsäkanalintukantojen tunnuslukuja Varsinais-Suomen riistanhoitopiirissä kesällä 2001.

	<i>Runsaus Yks./km²</i>	<i>Poikas- osuus (%)</i>	<i>Poikue- koko</i>	<i>Muutos (%)</i>	<i>Runsaus- indeksi</i>
<i>Metso</i>	2,3	45	4,5	-11	124
<i>Teeri</i>	5,0	41	3,6	-15	85
<i>Pyy</i>	7,1	18	2,8	-9	102
<i>Riekko</i>	–	–	–	–	–

Metsäkanalintukantojen vaihtelu Varsinais-Suomen riistanhoitopiirissä vuosina 1988-2001.